

85. møde.

Onsdag den 22. april kl. 13.

Formanden: Fra medlem af folketinget *A. W. Larsen* har jeg modtaget meddelelse om, at han efter at være blevet valgt til borgmester for Rudbjerg kommune nedlægger sit mandat som medlem af folketinget fra og med den 1. maj d. å.

I skrivelse af gårs dato anmoder ministeren for Grønland om at måtte give tinget en redegørelse om Grønlandspolitikken, om muligt torsdag den 23. april d. å.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om fremme af forespørgsel til finansministeren af Omann m. fl.

(Forespørgslen (nr. VIII) findes i tiden- den sp. 5167).

Formanden: Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Jens Frandsen* til justitsministeren:

„Under hensyn til den usikkerhed, der hersker om sognefogdernes embeder, beder jeg ministeren oplyse, i hvilken udstrækning disse kan bevares, og hvilke opgaver der eventuelt kan tillægges embederne.“

Skriftlig begrundelse:

Der er i de senere år sket en indskrænkning i sognefogdernes opgaver. Vielser, lægsvæsenet, hunderegistrering og måske endnu mere er fragået. Kommunalreformen, hvorefter sognekommuner eller dele af sognekommuner sammenlægges med købstadkommuner, bringer yderligere usikkerhed om sognefogdernes embeder.

Jeg mener ikke, at vi skal bevare institutionen for sognefogdernes skyld, men jeg finder, at der er så mange begrundelser for opretholdelse af institutionen, at det ville være forkert at afskaffe den. Jeg nævner nogle:

I de større kommunale enheder vil både politi, retsvæsen og flere stadig væk have brug for en lokal person at henvende sig til, det vil sige have brug for en offentlig person, der har tilknytning til og lokal-kendskab til de mindre samfund.

Borgmestre og kæmnerne kan vi ikke som før hen regne med kan kende befolkningen i hele kommunen.

Sognefogderne vil stadig væk kunne være et uerstatteligt bindeled mellem politi- og dommerkontor og de nye kommunale administrationer.

Han indkasserer — vel endda vederlagsfrit — amtstueskatter, radioafgifter, bøder, lovpligtige forsikringspræmier. Han modtager sager til udpantning og eksekution, foretager småauktioner og optager løsgående hunde osv.

Alt sammen på en for den lokale befolkning og myndighederne særdeles tilfredsstillende måde.

Jeg tror, at man fra langt den overvejende del af dommer- og politiembederne stærkt vil beklage, om sognefogderne skulle blive afskaffet. Jeg er også overbevist om, at den lokale befolkning ikke mindre ville beklage det.

Sognefogderne nyder stor tillid og agtelse i sognene. Beboerne kender dem, og de kender beboerne. De taler sammen og får problemerne løst i god forståelse.

Uanset om det er tidligere landkommuner, som nu befinder sig sammen med en købstad, eller det er i en landkommune uden købstad, tror jeg, at det stadig vil være godt at bevare sognefogderne.

Naturligvis skal der ske rationalisering af opgaver, men her tror jeg ikke vi kan gøre tingene hverken bedre eller billigere på anden vis — tværtimod. Klogere var det måske at lægge nye opgaver ud til disse embeder.

Justitsministeren (Thestrup): I anledning af hr. Jens Frandsens spørgsmål kan jeg oplyse følgende:

Sognefogderne har en århundredgammel